

buiten spoor

De Brobbelbies

De Zwerfgroep zoekt
de grens op

NTKC Winterquiz

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij nieuws van de club/terreinen voor nr. 2 (april - juni): 20 februari 2024. De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen.

Redactie Marjan Aarnoutse, Marleen Blokhuis, Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Michiel Maas, Nienke Onkenhout, Martijn Treffers
Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@ntkc.nl

Aan dit nummer werkten mee

Peter Arends, Huibert Crijns, Karen van Geffen, Ton Hermans, Sjoerd Huinink, Akki Kivits, Gert-Jan Kooren, Karin Koppen, Gregor Servais, Anne-Ruth Sneep, Frans Thissen, Vincent Tollenaar

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl
De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp LevievanderMeer.nl

Foto omslag Eli Vlessing

Druk robstolk@

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5,
3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl
www.kampeerclub.nl

Inhoud

4 *De Brobbelbies. Walhalla voor kampvuurliefhebbers.*

10 *In gesprek met Cees Braam en Atie Verkou*

14 *NTKC Winterquiz*

22 *Verkassen: de Zwerfgroep zoekt de grens op*

En verder

- 8 Kamperen in de kunst Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 12 Cladonia's
- 13 Buitenkinderen
- 18 Zwerversteken In het leeslicht
- 19 Tent & techniek: slaapmatjes
- 20 Nieuws van de club
- 21 Nieuws van de terreinen

Selectie uit de agenda

Tochten, kampjes en oliebolletjes. Ook in 2024 is er direct weer van alles te doen. Voor een volledig overzicht en de actuele status van alle activiteiten, kijk je op kampeerclub.nl > clubberichten > agenda.

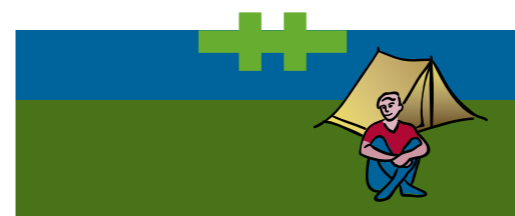
Winterkamp

Op 10 en 11 februari organiseert Afdeling Oost het traditionele Winterkamp, op De Valkenbelt.

Paastocht

Met de Zwerfgroep kun je tijdens de paasdagen op stap: de Paastocht is van 29 maart t/m 5 april.

Enig 2.0

Op 5, 6 en 7 april maakt Enig een doorstart. Op welk terrein wordt nog bekendgemaakt.

Op een ander spoor

De enige constante is verandering. Natuurlijk is de ene verandering de andere niet en van sommige aanpassingen merk je nauwelijks iets. Van de verandering die we in de opzet en de verschijning van Buitenspoor gaan doorvoeren zullen alle NTKC'ers wel iets merken.

Mede beïnvloed door de werkdruk die het kwartaalblad met zich meebrengt en de mogelijkheden van de website en andere online communicatiekanalen, denken en discussiëren we binnen de redactie – trouwens, ook wel daarbuiten – al geruime tijd over het dilemma tussen tijdloos en actueel. Tussen beleving en nieuws. Tussen inspireren en informeren. We denken daar nu een goede oplossing voor gevonden te hebben: na het lentenummer van 2024 (dat in april verschijnt), gaat Buitenspoor verder als nieuwsbrief. Actueler, frequenter en beter aangesloten op de (nieuwe!) website. Digitaal én gedrukt: iedereen kan het Buitenspoor ontvangen in de vorm waaraan zij of hij de voorkeur geeft.

Daarnaast krijgen alle geledingen van de club de gelegenheid om hun afdeling, sectie of terrein over het voetlicht te brengen in wat we voorlopig het NTKC Jaarboek noemen. Eens per jaar een levendig en leesbaar overzicht van de terreinen, secties en besturen, een jaarverslag en een aantal verhalen over het clubleven en de clubleden. Een document dat een jaar mee kan, dat je met trots aan je familie en vrienden laat zien en waarvoor je ook af en toe zelf de tijd neemt om de (hopelijk) interessante, aansprekende en herkenbare verhalen te lezen.

Welke vorm en inhoud Buitenspoor Nieuwsbrief en NTKC Jaarboek precies gaan krijgen, zullen we de komende tijd uitzoeken. Daar houden we jullie van op de hoogte.

Samenvattend: Buitenspoor gaat door. Maar op een ander spoor. Wij hebben er zin in.

De redactie van Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief

De Brobbelbies lag jarenlang onder vuur door ruimtelijke plannen. Maar inmiddels lijkt het terrein aan een tweede jeugd begonnen. Kampeerdere houden van de kleine plekje midden in de natuur. En het is een walhalla voor liefhebbers van het kampvuur.

Tekst Michiel Maas, foto's Eli Vlessing

Achter de grote kampvuurkuil staat een bijzonder kampeermiddel. Het is een klapcaravan, een Franse oldtimer. De caravan heeft solide wanden en dak, maar is in te klappen tot een aanhanger. Het ding trekt best wat bekijks, erkent eigenaresse Lous, die samen met partner Heije op een stoeltje geniet van het mooie nazomerweer in september. 'Maar de caravan heeft een sticker, en voldoet dus helemaal aan de NTKC-normen.' Lous is al een groot deel van haar leven NTKC'er, maar Heije is pas sinds kort lid. Samen verkennen ze nu een aantal terreinen. 'We komen net van Huizen, en zijn ook nog even gestopt op Het Groene Hart.' Heije is gecharmeerd van De Brobbelbies. 'Je zit zo mooi in de bossen en het groen. En het is hier echt donker 's nachts. Ik heb vannacht flink moeten zoeken om onze plek terug te vinden.' Lous: 'Dat op verschillende plekken kampvuurplekken zijn maakt het ook speciaal. Ik denk dat we vanmiddag nog even een kippetje kopen om op het kampvuur te roosteren.'

Ze zijn niet de enige leden die het kampvuur noemen als pluspunt van De Brobbelbies. Het terrein lijkt erop ingericht: behalve de grote, centrale kampvuurplaats, waar je door een houten overkapping zelfs tijdens een regenbui droog kan zitten, liggen verspreid nog drie kleinere vuurplaat-

sen naast de grasveldjes, voorzien van een eigen stapel hout.

De Brobbelbies is door de NTKC aangekocht in de jaren '50, toen het als maïsakker en productiebos voor de mijnbouw diende. De nijvere arbeid van NTKC-leden heeft De Brobbelbies in meer dan een halve eeuw veranderd van een monocultuur van naaldbomen in een gecombineerd heide- en bosgebied. Met bijna 5 hectare is het een van de grotere terreinen van de vereniging. En door de inrichting van het terrein, met veel kleinere paden, doorkijkjes en beschutte kampeerplekken, is het voor stiltezoekers ook op drukke dagen meestal niet moeilijk om een rustig plekje te vinden. Tijdens een wandeling met terreincommissaris (TC) Willem Ederveen wijst hij op plekken waar recent nog bomen zijn gezaagd om de plek open te houden. 'Een aantal open plekken hier aan de noordkant van het terrein werden vroeger vaker gebruikt, maar zijn inmiddels in onbruik geraakt en verwilderd. We proberen het nu weer wat aantrekkelijker te maken om hier je tent op te zetten.'

Volgens Willem is De Brobbelbies ideaal ingericht voor mensen die rust en stilte zoeken, maar ook voor mensen die een meer sociale kampeervaring zoeken. Uiteindelijk komen vrijwel alle paden samen bij de kampvuurkuil en – even verderop – het toiletgebouw. 'Je kan elkaar vinden, maar je

Walhalla voor kampvuurliefhebbers

De Brobbelbies, Schaijk

loopt elkaar niet in de weg.' Over de nieuwe plek voor 'hangers', kampeers met een hangmat, in de zuidwestpunt van het terrein, is Willem nog niet helemaal tevreden. 'Het ligt nog een beetje te weinig beschut. Je bent nog te veel zichtbaar voor de wandelaars over de bosspaden langs het terrein.'

Ik zeg: de Natuurpoort gaat niet meer gebeuren

Voor veel clubleden was het Oost-Brabantse terrein jarenlang een vaste waarde in de zomervakantie. De Brobbelbies stond vol met gezinnen die graag gebruikmaakten van de zwemgelegenheid in de omgeving. Pal tegenover de ingang aan de Palmstraat ligt recreatieoord De Maashorst, met zwemplassen die gratis toegankelijk zijn voor NTKC-leden.

Inmiddels is het aantal gezinnen 's zomers op De Brobbelbies wel wat afgenomen, zegt afdelingsvoorzitter Ed Harmsen. 'Maar nog steeds is het een belangrijke reden voor kampeers om voor dit terrein te kiezen. We willen

het hier ook graag aantrekkelijk houden voor kinderen. Onlangs hebben we de speelplaats bij het toiletgebouw geheel vernieuwd.' Ed ziet dat steeds meer leden het terrein herontdekken. 'We kunnen veel mensen kwijt, maar de afgelopen zomer was het soms wel even zoeken naar een plekje vanwege de drukte. Er stonden dagelijks zo'n 30 à 40 auto's op het parkeerterrein.'

Het hernieuwde enthousiasme zal ook te maken hebben met de nieuwe investeringen in het terrein, denken Willem en Ed. De jarenlange onzekerheid over de toekomst van het terrein (zie kader) maakte het ook lastig om veel tijd en moeite in onderhoud te steken. Maar nu de donkere wolken lijken opgetrokken, zijn de actieve leden weer vol goede moed aan het werk gegaan. Het meest trots zijn Willem en Ed op het nieuwe toiletgebouw. Willem: 'Het is best een forse klus geweest om het oude gebouw te verwijderen en alles klaar te maken voor het nieuwe gebouw. We hebben de fundering met ons team van helpers zelf gestort.' Ed: 'Wat helemaal mooi is: het gebouw heeft een warmtepomp en vloerverwarming. Daardoor hoeft het eigenlijk nooit meer in de winterstand.'

Een warme douche in koude tijden is prettig, maar gelukkig heeft De Brobbelbies ook nog altijd het kampvuur. Kampmeester David staat al een week op het terrein, maar zit nu voor het eerst bij het vuur. 'Ik heb een tijdelijk project in Oss. Ik woon zelf in Noord-Holland, dus het was voor mij makkelijk om met het mooie weer hier een tijdje te staan en in een kwartiertje naar Oss te fietsen.' Hij tikt even met een stok op de brandende blokken in het vuur. 'Toch een beetje vakantie terwijl je werkt.' <

Toen de vorige Buitenspoor-reportage over De Brobbelbies verscheen, in 2017, leek een sluiting van het terrein nog nabij. Vlak naast het kampeerterrein had de gemeente Landerd het voormalige werfterrein van transportbedrijf Heurkens gekocht en daar een 'Natuurpoort' gepland. In dit geval een mooie naam voor een soort evenemententerrein, met een uitkijktoren, horeca en parkeergelegenheid voor bezoekers aan natuurgebied De Maashorst. Het zou gedaan zijn met de rust op het terrein. Albert Fien, destijds HB-lid terreinbeheer en Ed Harmsen, voorzitter van de afdeling Nijmegen, zijn er jarenlang druk mee geweest en onderhandelden zelfs met de gemeente over alternatieve locaties. 'Maar dat bleek in de omgeving keer op keer op veel weerstand te stuiten.'

Uiteindelijk hielpen de tijd en de rechtspraak een handje mee. Het bestemmingsplan voor het terrein werd in 2018 door de Raad van State afgekeurd, maar na een herziening kreeg de gemeente wel groen licht in december 2020. Echter, in de tussenperiode bleek de interesse voor het plan bij alle betrokkenen flink bekoeld. En nu de gemeente Landerd is opgegaan in de gemeente Maashorst staat een natuurpoort inmiddels niet meer op de agenda, of komt er wellicht een kleiner informatiecentrum zonder horeca. Ed is positief over de toekomst van De Brobbelbies, maar blijft op zijn hoede. 'De grond is nog steeds in bezit van de gemeente, maar het lijkt er niet op dat ze er op korte termijn iets mee gaan doen. Ik zeg: het komt er niet meer van. Bovendien is het geld dat de toenmalige gemeente Landerd ervoor had gereserveerd inmiddels voor andere dingen gebruikt.'

De weerstand tegen een grootschalig plan door andere belanghebbenden in dit gebied blijft groot. Het zou het beste zijn als een natuurorganisatie, Staatsbosbeheer, of zelfs de NTKC het braakliggende terrein overneemt. Dan kunnen we dit hoofdstuk helemaal afsluiten.'

Aantal overnachtingen	< 16 jaar	16 jaar en ouder	totaal	% van alle terreinen samen
2021/2022	275	2.709	2.984	5,0%
2020/2021	523	2.682	3.205	4,4%
2019/2020	286	1.666	1.952	3,9%
2018/2019	249	1.533	1.782	3,6%
2017/2018	475	1.627	2.102	3,7%

(bron: Jaarverslagen NTKC)

Ontspannen

Een tekening van bijna 450 jaar geleden. Kamperen zoals wij het doen, puur omdat je het leuk vindt, bestond nog niet; alleen nomaden of vluchtelingen sliepen in tenten. Of militairen.

Het is die laatste categorie die we hier zien. Om precies te zijn: soldaten van stadhouder Willem III in de Hollandse Oorlog. Ze trokken ten strijde tegen de Fransen die in 1672 de Republiek waren binnengevallen. Schilder en tekenaar Josua de Grave (1643-1712) reisde met de Hollandse troepen mee. Als een oorlogsfotograaf avant-la-lettre, ware het niet dat De Grave zich niet concentreerde op het slagveld, maar op het alledaagse leven in de kampementen. Dat ziet er hier – in moderne ogen – best ontspannen uit. In een lieflijk landschap werpen hoge bomen hun schaduw over los verspreide tenten. Mannen met breedgerande hoeden zitten op een kist of op de grond te keuvelen en pijp te roken. Een man plast op zijn gemak tegen een stadsmuur, de straal een getekende stippellijn. Met vergelijkbare lijnen suggereert de tekenaar de naden in het tentdoek. De vrouwen zullen zogenaamde kampvolgers zijn: familieleden van soldaten die misschien wat bijverdienen door bijvoorbeeld was te doen of waren te verkopen.

Op de website van het Rijksmuseum staan nog 23 andere tekeningen die De Grave tijdens dezelfde veldtocht maakte. Hoewel ze allemaal iets gemoedelijks uitstralen, zijn op sommige exemplaren meer lansen en geweren te zien, en huttenten, strakker in het gelid. Voorspelbaar genoeg spreken vooral de tekeningen met de minste wapens en met de meest losse atmosfeer mij aan. Met andere woorden: die waarop het zeventiende-eeuws kamperen minder aan het militair bedrijf doet denken, en meer aan hedendaags 'ontspannen bij de tent'.

Marleen Blokhuis

Josua de Grave, *Gezicht op een kampement van het leger van Willem III nabij Leuven*, 1675, pen en bruine inkt, met penseel en grijze inkt, over sporen van grafiet; mogelijk latere toevoegingen met penseel en grijze inkt, 15 x 19 cm, Rijksmuseum, Amsterdam

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

Tom-pousta

Het was november en ik liep door de stad, peinzend over de januari-Eenpitter. Iedereen verkocht ineens cromptouces. De oliebollenkraam gelukkig niet. Die verkocht gewoon oliebollen. Maar wel met gele room en roze glazuur. En wafels, met roze glazuur en gele room. Leuke kleuren, maar je tanden gaan er wel van krullen. Dus dat moest anders.

- **Prak 200 gram feta** fijn. **Snij 500 gram gekookte biet** in kleine blokjes, en meng dat met de feta, **het vocht van de bietjes**, en een **scheut volle yoghurt**.

Hak 1 grote ui klein, roer één kwart door de bietensla, en fruit de rest rustig glazig in een **plens olie**, samen met **2 teentjes knoflook**, **1 groene peper** en **2 vingerkootjes gemberwortel** (allemaal ook fijngehakt). **Snij 1 intussen 1 gele paprika** in kleine blokjes.

Roer 2 volle theelepels hindoestaanse massala (of ander kerriepoeder) door het uimengsel, en bak door tot de geur loskomt.

Zet het vuur laag, roer er de paprika door, en laat het geheel, met het deksel op de pan, rustig garen. **Breng op smaak met wat zout**. Misbruik een kampvuur als broodrooster voor **2 volkorenpita's**. Vul de pita's met het gele mengsel, en dien op met de roze bietensla eraan.

Heb je erge honger (of ben je met meer dan twee personen), rooster dan nog twee pita's. Vulling genoeg ...

Gert-Jan Kooren

Illustratie Loes van Oosten, loesvanoosten.com

JeugdSectie

Boyd is tijdens het boerderijweekend in 2023 benoemd tot Meest Kamperende Jeugdsectie-deelnemer van het jaar.

Dit was ook zijn doel en het is hem gelukt, hij was afgelopen jaar bij ieder kampje aanwezig. Al kwam hij op de vrijdag, zelfs in de zomer, zelden in het daglicht aan. De reistijd was soms wel een drempel, omdat hij meestal op de fiets vanuit het hoge noorden naar het kampeerterein moest reizen. Zijn kampeeruitrusting ligt altijd al klaar, wat handig is als je zo vaak gaat kamperen. Waardoor de drempel om

in te pakken voor kamperen er eigenlijk niet meer is.

Hij denkt niet dat hij komend jaar weer de meest kamperende Jeugdsectie-deelnemer gaat worden. Het is zijn laatste jaar bij de Jeugdsectie, daarna is hij helaas te oud. In zijn laatste jaar gaat hij het iets rustiger aan doen. Boyd zegt zelf: 'Ik heb de prijs al binnen, volgend jaar mag iemand anders.'

Dat hij volgend jaar uit de Jeugdsectie moet vindt Boyd heel jammer, dan voel je je opeens oud, maar hij zal de altijd goede sfeer en de gezellige mensen heel erg gaan missen. Zelf zegt hij dat hij veel aan de Jeugdsectie heeft gehad en een groot deel van zijn vrienden via de Jeugdsectie heeft leren kennen.

Zijn ouders kampeerden nooit in de winter, maar dat is wel altijd een droom geweest van Boyd. 'Het leek me gaaf om wakker te worden in een winterlandschap, omringd door sneeuw. Je kijkt heel anders naar de natuur.' Vorig jaar in Eenrum tijdens de voorrally kampeerde hij dan ook voor het eerst in de sneeuw. Samen met andere Jeugdsectie-deelnemers fietste hij samen naar het kampeerterein. Door de sneeuw kon je geen onderscheid meer maken tussen het fietspad en de berm. Dankzij de bomen kon je inschatten waar het fietspad was. Voordat ze op het terrein aankwamen zijn ze even gaan opwarmen in een café: ze waren van top tot teen wit door het fietsen in de sneeuw. Bij het opzetten van de tent kwam het dilemma: zet ik mijn tent op de sneeuw of veeg ik de sneeuw weg van de plek ik mijn tent neer wil zetten ... Op zaterdagochtend wakker worden, je tent openmaken en wakker worden in een winterwonderland, was magisch. Boyd vindt kamperen in de winter vooral gezellig, heel de dag lekker knus bij het kampvuur zitten. Als je voorbereid bent op de kou, dan valt het erg mee. Kamperen is altijd leuk. Laat je vooral niet tegenhouden door de kou.

JS'er in de kijker

Naam: **Rynke**

Woonplaats: **Amsterdam**

Leeftijd: **16**

Studie:

middelbare school

Tent: **MSR Hubba Tour 1**

Favoriete kampeerkost:

**pannenkoeken
natuurlijk :))**

JS sinds:

**65-jarig jubileum van
de Jeugdsectie**

Meest bijzondere JS-ervaring:

**dat met de zomertour
in 2022 er midden
in de nacht een fiets
in de vlaggenmast
werd gehangen**

Met gemiddeld 80 kampeernachten per jaar zijn Cees (81) en Atie (72) van april tot en met september vaker op een kampeerterrein te vinden dan thuis in Delft. Wakker worden van de vogels, de digitale krant binnenhalen op de wifi van de supermarkt. Kamperen bij de NTKC is hun grootste hobby. De aanleiding kan van alles zijn: bezoek aan familie of vrienden, een klusweekend, een festival of expositie, meerdaagse wandel- of fietstochten, of zelfs een begrafenis. Voor zijn verjaardag kreeg Cees onlangs twee kampeerborden die je plat kunt maken. Handig voor in de rugzak en de fietstas.

Tekst Marjan Aarnoutse, foto Gregor Servais

Plannen past niet zo bij hen. Alleen het kampeerweekend op De Heerkuil in het derde weekend van september staat vast. Dan is het festival Musica Sacra in Maastricht en dat willen ze niet missen. 'Verder is het nogal ad hoc bij ons', vertelt Cees. 'Deze zomer kwamen we terug van twee weken ijsjes verkopen voor een neef in Friesland en toen lasen we over een festival in Nijmegen. Dan pakken we de tent en stappen we op de fiets. Eerst in een week naar Nijmegen, toen het festival, en nog een fietsrondje door Nederland erachteraan.' Atie vult aan: 'Zo leven wij. Het voelt zo vrij als je altijd de tent kunt pakken. Daarom hebben wij in Delft ook geen vaste clubjes. We moeten zó weg kunnen. In de winter kook ik graag uitgebreid voor vrienden, in de zomer koken we op 1 pitje en zitten we met een bord op schoot. Vrij van etiquette. Heerlijk!' Denk nu niet dat Cees en Atie vooral voor zichzelf leven. Ze zetten de tent vaak op in de buurt van iemand die extra handjes of een luisterend oor kan gebruiken. En als ze in Delft zijn, zijn ze actieve vrijwilligers voor nieuwe Nederlanders uit Syrië en Eritrea.

Met gelijkgestemden

Tijdens een LAW-route of een langere fietstocht komen ze weleens op een niet-NTKC-terrein uit. Juist op die momenten realiseren ze zich hoe fijn het is om met

gelijkgestemden te kamperen. Atie: 'Mensen vinden ons vaak een beetje gek, dat we op onze leeftijd zo'n klein tentje hebben. Dan zijn we theater. Alleen bij de NTKC kijkt niemand ervan op. Dat voelt als thuiskomen. Bovendien, waar heb je zo veel ruimte? Ik vind het ook zo fijn dat je niet hoeft te reserveren.' Cees ervaart op commerciële campings soms een sfeer van competitie. 'Dan gaat het over wel of niet een mover of een rondzitbank. Bij de NTKC praten mensen over een leuke tent of handige stoeltjes. Dát is NTKC. Wat ik ook zo leuk vind, is dat het toiletgebouw altijd schoongemaakt wordt. Iedereen doet het gewoon een keer. En de terreinen zijn allemaal fantastisch.'

Oliebollen en telefoontjes

Per toeval kwamen ze vijftien jaar geleden op Het Groene Hart terecht. Dat paste zo goed dat ze meteen NTKC-lid werden. Als er een vraag ligt, helpen ze graag. 'Bij de NTKC doen we het samen', is Aties bescheiden verklaring. Op de nieuwjaarsborrel op De Haan zorgt het stel al jaren voor de oliebolletjes, en dit voorjaar belden Bob van Amstel en Cees bijna alle leden van Den Haag om kampmeesters te werven. Cees: 'Vier A4'tjes met telefoonnummers hadden we. We zijn nu bezig met een evaluatie en hopen dat deze mensen het volgend jaar weer willen doen. Door KAREN is kamp-

meester zijn veel makkelijker geworden.' Als betrokken leden vinden ze een gevuld afdelingsbestuur belangrijk. Atie: 'Zelf zijn we daar te oud voor, vind ik. Jonge mensen hebben nieuwere ideeën. Als ik tijdens een werkdag iemand spreek die enthousiast is, dan noem ik het bestuur. Zo is Martin, onze secretaris, er ook bij gekomen.'

Het NTKC-karakter

Over het voortbestaan van de NTKC maken ze zich geen zorgen. Cees weet dat er in 111 jaar nooit een echte ledendip geweest is. 'Er zijn veel trouwe leden. Ik vind de bestuursstructuur en de besluitcultuur via het HB heel goed. Zo voorkom je dat de leden met de lage nummers een grote stem hebben. Wel merk ik dat er in coronatijd mensen lid geworden zijn die onze taal niet spreken. Mensen met kathedralen van tenten die op het randje van eenvoudig kamperen zitten. De charme van het NTKC-kamperen gaat daarmee wat verloren. Ik denk dat de NTKC zichzelf in de voet geschoten heeft door de tenthoogte los te laten. Een praatje maken met mensen werkte altijd goed, maar zonder regel is dat lastiger.' Atie: 'Ik heb minder moeite met hoge tenten, zolang ikzelf in mijn kleine tentje mag blijven. Ik denk dat we het introduceren erin moeten houden, en ik hoop dat er geen elektriciteit komt.'

In gesprek met Cees Braam & Atie Verkou

Canada is het enige land dat een nationaal korstmos heeft: in 2020 werd Cladonia stellaris gekozen. Het kwam hiermee naast het alom bekende esdoornblad (Maple leaf) te staan, dat de Canadese vlag opsierd, als symbool voor de uitgestrekte natuur in dit land. Cladonia stellaris heeft als Nederlandse naam: Kerststukjes-rendiermos. Cladonia's horen bij de korstmossen. Korstmossen bestaan uit een samenlevingsverband van minimaal twee soorten organismen, namelijk een paddenstoelvormende schimmel en een alg. In feite heeft de schimmel tussen haar draden een alg gevangen. Algen hebben bladgroen en kunnen dus met behulp van zonlicht suikers maken. Maar zij zijn erg gevoelig voor droogte. Op veel plekken zoals kaal zand, muren en rotsen kunnen ze alleen overleven als ze door een dicht netwerk van schimmeldraden worden beschermd tegen uitdroging. Tussen de schimmel en de alg bestaat een levendige ruilhandel: de alg krijgt water en zouten van de schimmel en die krijgt suikers terug. Samen hebben ze veel voordeel van elkaar en kunnen ze overleven op plekken waar andere organismen het niet kunnen uithouden. De naam 'korstmos' voor dit samenwerkingsverband is erg misleidend want een korstmos is helemaal geen mos. Een

betere naam voor korstmossen is lichenen. De bij het publiek bekendste groep Cladonia's zijn de rendiermossen. Rendiermossen zijn sterk vertakte op schrale droge gronden levende korstmossen. In Nederland komen ze steeds minder voor en worden ze vooral nog gevonden in heidevelden en sommige schrale bossen. In het noorden van Noorwegen, Zweden en Finland zijn gelukkig nog enorme oppervlakten bedekt met rendiermossen. Hier zijn ze het hoofdvoedsel van het rendier. Sommige percelen worden echter met een zekere regelmaat leeggehaald voor klanten in West-Europa waar ze gebruikt worden in kerststukjes. Daarbij is vanwege zijn compactheid het nationale symbool van Canada, Kerststukjes-rendiermos, het meest gewild. De kersttijd is voor veel mensen de enige tijd van het jaar dat men in contact komt met rendiermossen. Gelukkig geldt dat niet voor NTKC-leden: je maakt een goede kans deze bijzondere samenlevingsvormen tegen te komen als je kampeert op een van onze terreinen. Zeker op Masterveld, Den Treek en De Kooiberg loont het de moeite om ernaar op zoek te gaan.

Tekst en foto Ton Hermans en Karin Koppen

doen

Maak zelf een vlinderhuis

1. Maak de vier wanden 12 cm breed; de achterkant is 40 cm en de voorkant 30 cm hoog.
2. Laat het dakje iets uitsteken over de zijwanden.
3. Maak in de voorkant spleetjes van 1 cm breed en 5 cm lang. Dit is de ingang.
4. Leg wat takjes en schors in het huisje.
Hang het vlinderhuisje op een beschutte plek, met de ingang naar het oosten.

BUITENKINDEREN >>

Insecten in de winter

Insecten halen hun energie uit warmte en voedsel, vooral van de zomerzon. Maar als de winter komt, worden de meeste insecten inactief of gaan zelfs dood. Veel insecten hebben gelukkig slimme trucjes om de winter te overleven! Bijvoorbeeld lieveheersbeestjes: die kruien samen knus achter boomstammen of op een rustig zoldertje.

Vlinders hebben een magische truc. Als het kouder wordt, kruien ze weg op beschutte plekjes en gaan ze in 'ruststand'. Ze eten niet meer, zitten stil en gebruiken hun vetreserves om te overleven. Sommige insecten, zoals de bruine winterjuffer, maken zelfs een speciale antivriesvloeistof om de winter te verslaan.

Maar er zijn ook insecten die in een andere vorm overwinteren. Een aantal vlinders doet dat als pop, terwijl libellen als larve onder water overwinteren. Ze groeien rustig uit tot volwassen insecten en komen tevoorschijn in de lente, klaar om de wereld te verkennen met hun vleugels wijd gespreid.

Wist je dat

...

...

sommige vlinders trekken? De atalanta en distelvlinder vliegen naar Zuid-Europa of Afrika om zo de winter te ontvluchten.

...

de sneeuwspringer, of sneeuwvlo, juist in de winter het actiefst is?

...

een volwassen insect een imago heet?

...

een imago vaak maar een paar dagen tot hooguit een paar maanden leeft?

Bibi (3 jaar) op het Kinderkamp

Het leukste was iedereen wakker maken bij de tenten. We gingen met ons bord en bestek lawaai maken. Daar is ook de foto van. En het was leuk dat we marshmallows gingen roosteren en spelen. Als ik ga kamperen gaat mijn puppyknuffel altijd mee. Het spannendste met kamperen was, toen het bijna donker werd een lampionnenoptocht doen, met mijn zelfgemaakte lampion. En liedjes zingen bij het kampvuur. Ik wil nog veel vaker kamperen!

DE NTKC WINTERQUIZ

Thuis of in de tent of caravan: de NTKC Winterquiz kun je overal oplossen. Herken jij de 14 foto's van 14 verschillende terreinen? Hint: sommige foto's zijn op de website te vinden, sommige stonden ooit in Buitenspoor. Noteer de naam van het terrein en kijk achterop Buitenspoor voor het terreinnummer.

Alles ingevuld? Tel de terreinnummers op.

Dat is de oplossing die we zoeken. Stuur die voor 1 februari 2024 naar redactie@ntkc.nl.

De eerste en tweede prijs zijn waardebonnen, afkomstig van de buitensportzaak van onze oprichter, Carl Denig. De bonnen zijn te besteden in de winkel én de webshop. Bovendien verloten we onder de inzenders 5 originele terrein-tent-vlaggetjes 'uit de oude doos'.

Alle reden om flink je best te doen!

samenstelling en vormgeving: redactie Buitenspoor

A

Terreinnaam en -nummer

B

Terreinnaam en -nummer

D

Terreinnaam en -nummer

E

Terreinnaam en -nummer

F

Terreinnaam en -nummer

C

Terreinnaam en -nummer

G

Terreinnaam en -nummer

K

Terreinnaam en -nummer

H

Terreinnaam en -nummer

L

Terreinnaam en -nummer

I

Terreinnaam en -nummer

M

Terreinnaam en -nummer

J

Terreinnaam en -nummer

N

Terreinnaam en -nummer

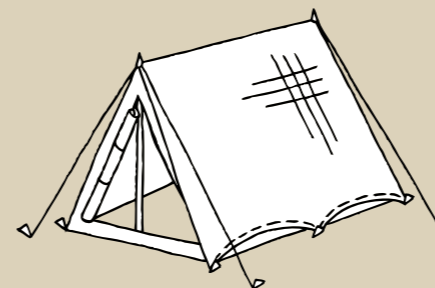
Het NTKC-logo is gebaseerd op een geheim zwerversteken.

Volgens de overlevering lieten zwervers elkaar hiermee weten: 'hier is het veilig', 'hier woont goed volk'. Nog steeds willen we met ons logo een gastvrij welkom uitdrukken.

Ook ergens ons zwerversteken gevonden, of er zelf een gemaakt? Stuur je foto naar redactie@kampeerclub.nl.

Als je oplet, zijn zwerverstekens overal. 'Ik was er bijna overheen gestapt' vertelt Klaas Jakob Bakker over dit exemplaar op de oprit van camping d'Artagnan in Gers, Frankrijk.

Slaapmatjes: van luchtbed tot luchtbed

Vroeger had je als kampeerder eigenlijk maar één optie: het luchtbed. Dat lag wel comfortabel, maar het gevlankiseerde katoen waarvan het gemaakt werd was loodzwaar en omvangrijk. Een bagagedrager vol! En het trok 's nachts koud op omdat de lucht in het luchtbed vrij kon circuleren.

Links: Karrimor matje van gesloten celschuim. 410gr.

Midden: Therm-a-rest zelfopblaasbaar matje. 975gr.

Rechts: Klymit winterluchtbedje. 690gr.

Bovendien was opblazen met de mond bijna niet te doen. Je had dus ook nog een pomp nodig. En dan kon hij ook nog lek gaan, of ondeugende kampeergenoten trokken 's nachts je stop eruit. Maar voor mooiweer-auto-kampeeders is het luchtbed tegenwoordig nog steeds aan aantrekkelijke keuze vanwege het comfort.

Dat veranderde in 1968 met de uitvinding van het slaapmatje van gesloten schuim door de Britse fabrikant Karrimor: de karrimat. Dat was een geweldige innovatie. Voor een heel bescheiden prijs had je een slaapmat die lichtgewicht was, zich tot een redelijk formaat liet oprollen, goed isoleerde en onverslijtbaar was. De mijne gaat al 40 jaar mee, al gebruik ik hem niet vaak meer. De karrimat had maar één groot nadeel: hij was heel spartaans. Dat wil zeggen: niet lekker zacht. Alles wat onder je mat op de bodem ligt voel je erdoorheen.

Ondanks dat worden matjes van gesloten schuim nog veel gebruikt. Ze zijn niet duur, ze zijn makkelijk in gebruik en ze zijn onverwoestbaar. Zelfs als er een gat dwars doorheen zit functioneren ze nog prima. Militairen,

bushcrafters en ander ruig volk zijn er dan ook nog steeds blij mee.

In de jaren '80 van de vorige eeuw kwamen vanuit de Verenigde Staten de self-inflatable (zelfopblaasbare) matjes in zwang, ontwikkeld door het merk Therm-a Rest en daarna door vele fabrikanten gekopieerd. De zelfopblaasbare matjes combineerden de luxe van een luchtbed met de isolatiewaarde van een matje van gesloten schuim omdat ze van binnen met schuim gevuld zijn. Dat maakt ook dat het matje zichzelf langzaam vol met lucht zuigt, al moet je altijd nog met de mond bijblazen, zeker als je haast hebt. Opgerold kan een zelfopblaasbaar matje hetzelfde pakformaat hebben als een gesloten schuim matje, maar het gewicht ligt iets hoger en de prijs is aanzienlijk hoger. Bovendien kan hij lek raken op een scherpe steen of een doorn. Daarom zit er altijd een plaksetje bij. Daar krijg je dan wel weer meer comfort voor terug. Zeker als je voor een dikker, maar dan ook zwaarder exemplaar kiest.

Inmiddels is het zelfopblaasbare matje al weer verouderd. Want sinds het begin van dit millennium is het luchtbed weer in zwang gekomen. Door luchtbedjes van nieuwe lichte sterke kunststoffen te vullen met lichtgewicht schuim en zelfs dons wordt een goede isolatiewaarde bereikt. Daarbij gaat het gewicht en het pakvolume omlaag, en het comfort omhoog. Je moet deze matjes zelf opblazen. Soms gewoon met je mond, soms zit er ook een soort pompje in de constructie verwerkt. Een plaksetje hoort uiteraard bij de standaarduitrusting, want ze kunnen makkelijk lek. Deze matjes zijn er in allerlei prijzen en kwaliteiten, maar hun combinatie van laag gewicht en hoog comfort maken ze uitermate geschikt voor de lichtgewichtkampeerder. Zo begint het met een luchtbed en eindigt het ermee, want het liggen op gratis lucht is gewoon heel comfortabel.

Tekst en foto Huibert Crijs

In het leeslicht ... Martin van Amstel

Hoe ben je lid geworden?

Mijn schoonouders waren al NTKC-lid en we waren al eens met de kinderen meegeweest naar Huizen.

In 2009 zijn we lid geworden – mijn schoonvader was erg ziek en we besloten de vakantie in Nederland te blijven.

Neem je een boek mee als je kampeert?

Op mijn 18e lifte ik met mijn vriendin naar de Dordogne. Ik had vijf pakjes shag en zes zware pockets in mijn rugzak. Die pockets heb ik allemaal gelezen bij onze tent aan de rivier.

Wat voor lezer ben je?

Vooral Nederlandse literatuur van gevestigde namen zoals Vestdijk en 't Hart. Ook wel Handke, Hesse en andere bekende buitenlandse schrijvers.

Lees je veel?

Bij vlagen. Soms maanden niets, maar dan weer vreet ik een boek – het liefst dikke fictie – in een paar dagen. Lang geleden had ik met vrienden een leesclub waar discussies zo hoog opliepen dat ik eens een boek naar mijn hoofd gegooid kreeg!

Zou je iets thuislaten om een boek mee te kunnen nemen?

Momenteel zit ik in een boekenloze vlag en laat dus niets thuis, maar sowieso zou ik niets thuislaten. Vroeger nam ik wel zes boeken mee en het kon er allemaal bij. Het is een goede oefening voor het lopen in de bergen met 18 kilo op je rug.

Wat gaat er altijd mee als je kampeert?

Altijd een zakmes uit mijn uitgebreide zakmesverzameling en meestal mijn vrouw Anske.

Naam: Martin van Amstel
Woonplaats: Amsterdam
Leeftijd: 67

Lid sinds: 2009

Op welk terrein is de foto genomen: bij Ankie en Laurens Beerendonk, gastvrije leden in Beetsterzwaag.

Tekst Martin van Amstel,
foto Laurens Beerendonk

Illustratie Loes van Oosten, loesvanooosten.com

Nieuws van de club

Clubraad XL 2023

Zoals te lezen is in onze statuten, organiseren we in de maand november de Clubraad. De bedoeling van deze Clubraad XL was om met de club breed samen te werken aan de vraag welke richting we de komende jaren met de club willen inslaan. Om daar antwoord op te krijgen, had het hoofdbestuur een intensief dagprogramma samengesteld voor de bijna 100 enthousiaste leden die zich – ondanks de regen – op 25 november in Nieuwegein meldden.

In het ochtendprogramma is in groepen van 10 tot 15 personen gediscussieerd over de kernwaarden van de NTKC anno 2024. Het was goed om te mogen concluderen dat over die kernwaarden een hoge mate van overeenstemming was. En dat de gekozen kernwaarden geen verrassingen waren. De meest genoemde waren: respect/verantwoordelijk, samen/vriendschappelijk, betrokken/begaan, zelfstandig/vrij, energiek/actief, ontspannen/ruimte. Deze waarden geven samen met 'eenvoudig kamperen in de natuur' richting aan onze toekomst.

De volgende discussievraag ging over 'verbinden'. We zijn allemaal lid van een club, wat verbindt ons daarin (behalve dan het gemeenschappelijk bezit van 20 kampeerterreinen)? Belangrijkste uitkomsten: omgaan met en verwelkomen van nieuwe leden, samen werken aan en zorgen voor terreinen en de natuur, de gezamenlijkheid en passie in secties en groepen en bij diverse vaste activiteiten, het plezier in alle zaken rondom het eenvoudig kamperen, in de natuur en de kampvuursfeer.

Bovenstaande resultaten zijn belangrijk voor de communicatie binnen en buiten de club in de komende jaren.

In de middag is gewerkt aan het formuleren van adviezen over vier actuele onderwerpen:

1. het versterken van het clubgevoel, de band tussen de leden, positieve sfeer op de terreinen;
2. hoe werven we 'passende' leden en voorkomen we frustraties en teleurstellingen bij zowel nieuwe als bestaande leden;
3. een effectieve structuur van de NTKC: zowel van de organisatie en de diverse besturen, als de beslissings- en controleprocessen;
4. in 2024 zal voor ongeveer een derde deel van de bestuursfuncties opvolging geregeld moeten worden – hoe zorgen we tijdig voor gemotiveerde en goed voorbereide nieuwe mensen om de club mede te besturen?

Een aantal van de adviezen voor elk van deze onderwerpen zal direct worden uitgevoerd, andere moeten eerst verder worden uitgewerkt en besproken worden in een volgende Clubraad, voordat ze als voorstel op de ALV kunnen worden ingediend. Hier berichten we t.z.t. uitgebreid over. Het verslag van deze Clubraad XL wordt vóór de voorjaarsledenvergaderingen op de website gepubliceerd.

Bestuursleden gevraagd

Binnen het landelijke hoofdbestuur treedt een aantal leden af. Daar zijn dus vervangers voor nodig. Daarnaast zijn er nieuwe aandachtsgebieden waarvoor we nieuwe leden zoeken. Concreet zoeken we bestuursleden met affiniteit voor:

- financiën, om de 2e penningmeester te vervangen
- technisch terreinbeheer, zoals vergunningen en gebouwen
- juridische zaken
- IT
- vrijwilligersbeleid

Bestuurslid zijn is erg leuk als je van omgaan met mensen houdt, zoals je collega-bestuursleden, leden van werkgroepen en de afdelingssectiebesturen. Er liggen volop uitdagingen want vanuit de clubraad zijn adviezen voor verandering gegeven, die de bestuursagenda voor de komende jaren zullen bepalen. Bestuurslid zijn kost je gemiddeld een aantal uren per week. Als je meer wilt weten neem dan contact op met één van de leden van het hoofdbestuur (hb@ntkc.nl).

AVL 2024

De jaarlijkse Algemene Ledenvergadering (ALV) van de NTKC zal plaatsvinden op 23 maart 2024, vanaf 10.30 uur in het Dorpshuis in Austerlitz. Adres: Schoolweg 2, 3711 BP Austerlitz. Alle leden zijn van harte uitgenodigd om deel te nemen. Agenda en overige informatie is te vinden op onze website.

Persoonlijke berichten

Overleden

Gijsbert Tromp Zutphen,
26 juli 2023

Rie Kuipers-Kraemer Dronten,
8 september 2023

C.M. Elderink Zutphen,
17 september 2023

Frans Luesken Elburg,
22 september 2023

Willem Stolp Haarlem,
23 september 2023

Frank Montanje Leiden,
24 september 2023

C. Ruijsink Berg en Dal,
2 oktober 2023

Enig wordt Enig 2.0

'Voor wie solo kampeert en gezelschap waardeert.'

De sectie Enig 2.0 trekt er komend jaar regelmatig op uit: allemaal NTKC'ers die in hun eentje zelfstandig kamperen maar het toch prettig vinden om er met een groepje op uit te gaan en daarbij wat sociale contacten te hebben. Bij Enig 2.0 is het allemaal mogelijk: je hoeft niets, alles mag. Enig 2.0 heeft komende tijd een aantal kampjes gepland. De sectie verzorgt de activiteiten, daarnaast is er ruimte voor input van de deelnemers. Check de agenda op de website voor een volledig overzicht en programma.

Voor aanmeldingen en vragen: enig@ntkc.nl
Je bent van harte welkom!

Wilde dieren

De wolf mag dan veel in het nieuws zijn, er zijn wel meer wilde dieren in Nederland. Op de Kooiberg is een eenvoudige handleiding geplaatst om probleemsituaties te voorkomen.

Voortgang Ananasbos

Het afgelopen jaar is er door de werkgroep Ananasbos hard gewerkt. In twee verschillende sessies werd het ontwerpplan voor het terrein ontwikkeld dat nodig is voor de voorgenomen wijziging van het bestemmingsplan. De uitgangspunten van dit ontwerpplan zijn op 12 juli 2023 voorgelegd aan de gemeente Schagen en vervolgens op 16 september 2023 tijdens een inloopbijeenkomst op het terrein voorgelegd en toegelicht aan omwonenden, belangstellenden en leden van de NTKC. Op een paar uitzonderingen na kregen we over het algemeen te horen dat men positief tegenover het plan stond. Op 12 oktober 2023 is het ontwerpplan ingediend bij de gemeente Schagen. Daarnaast is er in het kader van de natuurwetgeving, ecologisch veldonderzoek gedaan waarbij de beschermde soorten zijn geïnventariseerd. Het helpt ons ook om het terrein straks zo in te richten dat de natuur zich verder kan ontwikkelen. Het rapport van dit veldonderzoek hebben we op 20 november 2023 ook aan de gemeente Schagen aangeleverd.

DENK OM DE (WILDE) DIEREN

Om het veilig te houden voor zowel de wilde als onze eigen dieren zijn deze drie basisvoorwaarden van belang.

- 1) Hou eten en drinken buiten bereik.
- 2) Laat huisdieren niet alleen achter.
- 3) Huisdieren overnachten in de tent.

Nieuws van de terreinen

Tekst Anne-Ruth Sneep en Frans Thissen,
foto Martin van Amstel

De Zwerfgroep zoekt de grens op

De Zwerfgroep van de NTKC wandelt iedere maand met rugzak en tent naar mooie plekjes. Je hoeft je niet op te geven om mee te lopen, als je geïnteresseerd bent kan je je aanmelden voor de tocht aankondigingen (stuur een mail naar zwerfgroep@ntkc.nl). Binnen de Zwerfgroep houden we allemaal van het lopen van een verrassende tocht, het liefst over onverharde paden. Na aankomst zitten we graag met elkaar bij tent of kampvuur. De kampeerplek is aan het begin van de tocht niet bekend. We lopen de route van coördinaat naar coördinaat op topografische kaarten. Bij het startpunt zit een rood bandje om een boom of hek waar het volgende punt op staat geschreven. Zo kan ieder zijn eigen tocht zwerven. Veel vierdaagse tochten van de Zwerfgroep worden gehouden aan de grens, met vaak een uitstapje naar Duitsland of België.

Van 29 maart tot 1 april (Pasen) en van 9 tot 12 mei (Hemelvaart) staan 2 vierdaagse tochten gepland. De zwerftocht in het hemelvaartweekend is uitgezet in de Vlaamse Westhoek en loopt op de laatste dag over de 'Schreve', zoals de grens van Vlaanderen met Frankrijk hier wordt genoemd. De Westhoek ligt, zoals de naam al zegt, in het meest westelijke deel van Vlaanderen. Wij wandelen in het zuidelijke deel van de Westhoek. We zwerven vooral door de gemeente Heuvelland, een gemeente met acht kleine dorpen en de 'Vlaamse heuvels'. Die heuvels vormen de waterscheiding tussen de rivier de IJzer in het noorden en de rivier de Leie in het

zuiden. Deze 'getuigenheuvels' liggen tot ongeveer 100 meter hoger dan het aanliggende relatief vlakke landschap. Zij bestaan uit de restanten van zandbanken die hier miljoenen jaren geleden in het Noordzeebekken zijn afgezet. De heuvels liggen op één lijn en lopen door over de 'Schreve'. Het gebied is Europees beschermd als Natura 2000-gebied 'West-Vlaams Heuvelland'. Hoewel de heuvels niet echt hoog zijn, maak je tijdens de tocht veel hoogtemeters. Door te wandelen over een heuvelrij zijn er steeds mooie uitzichten. Bij helder weer kan je naar het noorden de Noordzee zien liggen en even later naar het zuiden het stedelijk gebied van Lille.

De startcoördinaat ligt nabij het dorp Kemmael en voert je vier dagen over 'trage wegen', zoals ze hier kleine doorsteekjes, kerkwegels, bospaden en landbouwwegen noemen. De 4 dagafstanden zijn respectievelijk 5, 14, 15 (met onderweg een supermarkt) en 10 km. We maken onderweg kennis met lokale specialiteiten (Picon, Hommelbier en kaas van de Katsberg). Het belooft een bijzondere tocht te worden.

De Zwerfgroep inventariseert via een link op de Zwerfgroep pagina van de NTKC-website wie denkt mee te gaan met deze tocht, wie met de auto naar Kemmael wil rijden (vanaf Utrecht 270 km) en wat de carpoolmogelijkheden zijn. Kemmael is ook per openbaar vervoer te bereiken. Voor fietsers wordt een tocht langs fietsknooppunten uitgezet.

Verkassen

De pagina 'verkassen' in Buitenspoor is er voor foto's, tekeningen, anekdotes, avonturen, bespiegelingen en andere gedachten en ideeën van NTKC-ers. Allemaal vanuit het thema 'hoe beleef ik de NTKC?'. Elke keer iets anders, elke keer een ander perspectief. Stuur je bijdrage naar redactie@ntkc.nl.

Vind Bas Buitensport ook online!

Wees welkom voor inspiratie en advies in onze gezellige outdoorwinkel in Wageningen!

Bas Buitensport

Bevrijdingsstraat 11, Wageningen. Tel: 0317-426511, www.basbuitensport.nl

Kijk op kipcaravans.nl en bezoek de Kip Store

NTKC-terreinen

- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Herteweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem

 Gastvrije terreinen:
kampeerclub.nl>terreinen>
gastvrije terreinen (inloggen als lid)

 Gastvrije leden:
kampeerclub.nl>terreinen>
gastvrije leden (inloggen als lid)

**Het Essenbos,
Ouddorp**
Op Het Essenbos is de
houtvoorraad aangevuld.

4

**De Heerkuil,
St. Geertruid**
Op De Heerkuil is de
beschutting van de
kampvuurplaats hersteld.

7

**De Valkenbelt,
Lochem**
Meer droog stookhout op
De Valkenbelt, dankzij het
extra houtopslagvak.

19

